

Mezei Gábor

kép

körbeviszlek és elmondok mindent.
amit nem láthatsz a többi te vagy.
az egyik sarokban véletlenül. ott
a múltadból egy ócska darab. azt
hittem én éltem itt de akkor. új év
kezdődik nézz csak ki gyorsan.
az ablakon úgy szoktam itt ülni.
ahogyan odalent az a szobor. kicsit
takarásban és tudom hogy. sokszor
ő vagyok ezt most szégyellem. de
a szobrot ellopták persze már. az
arca a tiéd nagyon régen. nem is
képzelhetsz el engem másképp.
vagy igen és a kép úgy ilyesmi.
becsukod a szemed és rád így
nem. emlékszem maradok én a
vásznon. két férfi durván lelök
egy padra. vagy én két férfit és
kést tesznek a. nyakamhoz élvezik
és meleg húst. bort vesznek elő és
friss kenyeret. eszünk még a húshoz
elsétálunk. egy kőrákásig és körülötte.
megállunk vagy négyen durva keret.

pasziánsz

a pasziánszt egyedül játsszák.
sokáig voltam távol. nem hát
a körkirály végig te voltál. és
nem mozdulhat itt nélküled
semmi. és nincs is most semmi
áll a játék. rád várnak páran épp
a maradék. de őket a többiek is
csak úgy tologatják. nem törödsz
velük és ez rossz hír. és egyébként
unalmas itt az élet. de unatkozni
azért még nincs idő. nyugalmat
keresni de unni megtalálni. néha
pattan azért az ablaküveg. de ő ijed
meg a legjobban ettől. és fél amíg
meg nem jössz. kezedbe veszed a
körkirályt. persze ismétlés a sorsod.
és rendet raksz persze ugyan mit.
aztán te ijedsz meg először a rendtől.